

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 decembrie 2019, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Col. 2:13-15**: „...”.

Hai-deți să propovăduim Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu. În toate cântările pe care le-am cântat, deja în cântările corului am auzit Evanghelia deplină. De fiecare dată mă bucur când se cântă cântări care sunt înțelese de toți credincioșii de pe întregul pământ și pot fi cântate de toți. Eu nu pot face nimic cu cântările din mișcarea carismatică, ci doar cu cântările care au ieșit din treziri unde esența, miezul biblic a fost atins. Noi am auzit în Cuvântul din introducere, și, sincer și cinstit, înaintea Dumnezeului nostru putem spune că Isus Hristos și răscumpărarea isprăvită este punctul central al propovăduirii noastre. Nu doar mesaj, mesaj sau „prorocul a zis..., prorocul a zis...”, ci Evanghelia deplină, mântuirea deplină pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în Isus Hristos, Domnul nostru.

Noi vom continua cu ceea ce am auzit ieri. Noi avem ambele lucruri în sfânta Scriptură în Vechiul și Noul Testament: avem făgăduințele pentru Israel și făgăduințele pentru Biserica nou testamentară. Apoi avem prorocia biblică care se împlinește în timpul nostru. Așa cum am citit ieri din Is. 30:26 și în toate celelalte versete biblice care aparțin de această temă. Că în timpul când Domnul Dumnezeu va repara pagubele poporului Său Israel și îi va lega și îi vindeca rănilor atunci va fi timpul când lumina soarelui va fi de șapte ori mai puternică.

Am citit din Lc. 21 că vor fi semne în soare, în lună și în stele. Noi am folosit versetele biblice potrivite care ne arată că prorocia biblică se împlinește în fața ochilor noștri. Și ceea ce a prezis Dumnezeu în Vechiul și Noul Testament cu adevărat se întâmplă ca realitate în fața ochilor noștri, și așa va fi și mai departe. Mai înainte fratele Taty a spus că ar fi bine să le trimitem versetele biblice celor ce s-au reunit la congresul de la Madrid pe tema climei, ca să știe că

indiferent ce măsuri vor fi luate pe pământ în legătură cu agricultura sau referitor la ce se întâmplă în industria automobilistică totul se va întâmpla așa cum a fost scris și prezis dinainte. Noi am aflat toate acestea. Radiația solară, din ce în ce mai puternică, nu va fi influențată în niciun fel de măsurile luate de oameni pe pământ. Totul se va întâmpla așa cum este scris. Cât de mulțumitori putem fi că prorocia biblică se împlinește în fața ochilor noștri! Diferența între prorocia, la modul general, care se împlinește și făgăduințele pe care le-a dat Dumnezeu: de fiecare dată făgăduințele sunt personale, dar prorocia biblică se împlinește la modul general pe întregul pământ. Dar făgăduințele se împlinesc doar în viața acelor care cred Cuvântul și făgăduințele lui Dumnezeu.

Înainte de a intra mai adânc în Cuvânt permiteți-mi să citesc din două locuri. Primul loc este din Deut. 31:23: „*Domnul a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun, și a zis („și i-a dat următoarea însărcinare” – lb. germ.): «Întărește-te (Fii curajos) și îmbărbătează-te, căci tu vei duce pe copiii lui Israel în țara pe care am jurat că le-o voi da; și Eu însumi voi fi cu tine.»*”.

Înainte ca Moise să urce pe muntele Nebo și apoi să fie chemat Acasă, el a fost împreună cu Iosua. În timpul lui Moise, Domnul a vorbit cu Iosua și i-a dat însărcinarea să ducă poporul Israel în țara făgăduită. Ieșirea afară sub Moise, intrarea sub Iosua. Chivotul legământului era acolo pe umerii bărbaților lui Dumnezeu, și Domnul era cu poporul Său. Și așa cum este scris aici, Domnul însuși i-a dat însărcinarea – despre aceasta este vorba.

În Împărăția lui Dumnezeu, credinciosul Domn trebuie să dea o însărcinare ca să se știe cu precizie ce trebuie să fie făcut. Apoi, în Iosua 1:5: „*Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi*”.

Este puternic că însuși Domnul l-a încurajat pe robul Său. Nu doar că i-a dat o însărcinare, ci i-a și dat asigurarea, l-a încurajat și i-a zis: „Eu voi fi cu tine, nu te voi lăsa și nici nu te voi părăsi în toate zilele vieții tale”. Dacă citim mai departe vedem că Domnul Și-a confirmat Cuvântul și a avut loc intrarea în țara făgăduită.

Înainte de Fețeii lui Dumnezeu noi trebuie s-o spunem. Noi am ajuns în ultima fază și Îi mulțumim Domnului Dumnezeu nostru că El a dat însărcinări, a dat călăuziri și că El a fost cu noi până în ziua de azi, prin har. Nu în legătură cu mine personal, dar, pe cât de sigur Iosua, în timpul lui Moise, a avut parte de ceea ce a făcut Dumnezeu atunci – El a fost martor ocular și audibil al lucrurilor întâmplare – pe atât de sigur și în timpul nostru Domnul Dumnezeu a călăuzit toate lucrurile. Nu a fost decizia mea, ci a fost decizia Domnului. Suntem cu adevărat mulțumitori pentru că trăim în această perioadă de timp și suntem conștienți de însărcinarea lui Dumnezeu, pentru că făgăduința pe care a dat-o Domnul este încă valabilă și trebuie să-și găsească împlinirea. O parte deja s-a împlinit, aceea că Domnul a făgăduit să trimită un proroc înainte de a începe ziua înfricoșătoare a Domnului – acest lucru Domnul l-a împlinit prin har.

Citim din Fapte 3 despre Domnul nostru, că cerul trebuie să-L primească până la vremurile când toate lucrurile vor fi reșezate în starea originală. Dumnezeu a făgăduit toate aceste lucruri, apoi a vegheat asupra Cuvântului Său ca să-l îplinească. Pe cât de sigur a fost Dumnezeu cu Moise și apoi cu Iosua, pe atât de sigur a fost fratele Branham trimisul lui Dumnezeu, prorocul lui Dumnezeu pentru acest timp. Pe cât de sigur l-a folosit Dumnezeu ca să aducă ultimul mesaj, adică Cuvântul desăvârșit al lui Dumnezeu, descoperit prin Duhul Sfânt, pe atât de sigur am purtat noi Cuvântul pe întregul pământ. Și așa cum am citit ieri, Cuvântul Domnului rămâne în veac, și acesta este Cuvântul pe care vi l-am propovăduit. Același lucru se întâmplă cu noi în acest timp și putem spune din inimă că n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci am urmat Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu. Același Duh Sfânt care a fost asupra prorocilor și apostolilor, când ei au primit inspirația și trebuiau să scrie, același Duh Sfânt se odihnește asupra noastră și același Cuvânt ne este descoperit prin Duhul.

Apoi îmi este pe inimă ca toți cei ce sunt noi în mijlocul nostru să străpungă la adevărata credință și să-și trăiască pregătirea lor, prin har, îndeosebi toți tinerii care au crescut și trăiesc în familii credincioase. Scumpii mei frați și surori, acesta este timpul în care se împlinește: *„Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii*

voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru”(Fap. 2:39).

Fie ca toți tinerii din toate familiile să primească trecere înaintea lui Dumnezeu și să cheme Numele Domnului în mod personal. Pentru că așa este scris: „*Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”. Fie ca așa să se petreacă în toate casele cu toți tinerii și bătrânii.

Apoi citim Cuvântul din Evrei 4, direct de la vers. 1. Acest lucru îmi merge la inimă mereu și mereu și mă mișcă, îndeosebi ultima parte: „*ca nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu* („ca niciunul din voi să nu se pomenească rămas în urmă” – lb. germ.)”. Dacă ați ști voi ce povară port ca toți aceia care aud Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu în acest timp să-l creadă din inimă și să trăiască pregătirea lor, să aibă trăirile lor personale cu Dumnezeu: pocăința, înnoirea, nașterea din nou, până la botez și botezul cu Duhul Sfânt.

În Evrei 4:1 este scris: „*Să luăm, dar, bine seama, ca atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui...*”, atâta timp cât făgăduința nu s-a împlinit. A rămas cu tine făgăduința neîmplinită sau ai intrat tu în odihna lui Dumnezeu? Ai găsit tu pacea cu Dumnezeu? Așa cum am auzit în Cuvântul din introducere, poți da tu mărturie: scrisoarea care mă învinuia este ruptă? Crezi tu că tu ai fost smuls de sub puterea Satanei și ești mântuit pe deplin, răscumpărat și eliberat și că Domnul și Răscumpărătorul nostru a zdrobit capul Șarpelui când i-a luat puterea morții, și a înviat ca Biruitor al Golgotei, a triumfat peste tot și a putut striga: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*”? Așadar făgăduința intrării în odihnă încă nu s-a împlinit cu toți.

Fie ca ziua de astăzi să slujească pe întregul pământ ca toți să găsească pacea cu Dumnezeu, să primească și să trăiască iertarea și împăcarea, pentru ca să se îplinească cu ei: „*De vor fi păcatele voastre roșii ca sângele, se vor face albe ca zăpada*”. N-a mai rămas nimic în urmă, chiar dacă Satan vine să pârască, să acuze, respingeți-l. Aleșii au primit har de la Dumnezeu odată pentru totdeauna. Noi ne putem încrede în Domnul, că El va face totul bine cu noi toți, prin har. Să luăm la inimă ceea ce am citit. Apoi ne mai uităm o dată în epistola scrisă de Petru. Este atât de important ca noi să auzim Cuvântul lui

Dumnezeu, să-l primim prin credință și să găsim legătura personală cu Dumnezeu și noi toți să luăm la inimă ceea ce are să ne spună Cuvântul lui Dumnezeu.

Există frați care îmi spun: „Frate Frank, tu ar trebui să fii mai personal în predicile tale. Tu ar trebui să le spui femeilor ce să facă”. Scumpii mei frați și surori, în toate predicile sale fratele Branham a vorbit despre viața personală. Iertați-mă dacă o spun acum. El a avut o însărcinare specială pentru ce să spună femeilor – aceasta merge înapoi în Grădina Edenului, merge înapoi la prima amăgire a Evei din Grădina Eden. Într-o singură predică fratele Branham le-a amintit de 224 de ori. Dacă acest lucru nu este suficient și dacă surorile noastre scumpe nu citesc în Biblie ceea ce are Dumnezeu să le spună, atunci cine sunt eu? Domnul Dumnezeu m-a chemat să propovăduiesc planul de mântuire al lui Dumnezeu pe întregul pământ. Viața personală este în sarcina de propovăduire a tuturor fraților din adunările locale, ca ei împreună să citească epistolele apostolilor și să știe ceea ce are Domnul de spus celor necăsătoriți, ce are de spus celor căsătoriți, ce are de spus femeilor, ce are de spus bărbaților, chiar până la 1 Cor. 7, ceea ce are de spus acelor familii unde o parte este credincioasă, iar cealaltă este necredincioasă. Vă rog spuneți-mi ce a uitat Dumnezeu să spună? Ce n-a spus Dumnezeu? Totul este scris, și toți pot cerceta și citi totul.

Am face bine ca în toate locurile, toți frații să citească împreună epistolele apostolilor, pentru ca toți să se adâncească în ceea ce este scris de apostoli pentru că Dumnezeu ne-a întors la Cuvânt, înapoi la ascultare, înapoi la credință și ascultare. Lui Îi aducem mulțumirea și cinstea pentru aceasta.

În 2 Petru avem cuvintele puternice pe care le mai citim o dată. Citim din 2 Pet. 1:4: *„prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă”*.

Aici avem un Cuvânt al lui Dumnezeu minunat care merge adânc. Natural văzut noi am primit totul pentru toate domeniile. Am primit cele cinci simțuri ca să avem orientare pământească. Apoi Domnul S-a îngrijit ca noi să fim smulși afară din ceea ce este pământesc și vrea să stăpânească asupra noastră, și conform

făgăduințelor lui Dumnezeu să avem parte de natura divină pentru ca toate virtuțile să poată fi descoperite în noi și prin noi, prin har. Scumpii mei frați și surori, ce să mai spunem? Ați primit voi cu toții faptul că este vorba de făgăduințe? Adevărata credință este ancorată în făgăduințele lui Dumnezeu. Doar după ce Domnul Dumnezeu i-a dat făgăduința lui Avraam el a putut crede și a putut fi ascultător. Așadar părtaș naturii divine, viața nouă divină este descoperită în viața noastră.

Apoi este enumerat așa cum este scris aici, de la vers. 5: „*De aceea...*”. Aici avem un punct. Pentru că noi avem parte de natura divină, noi am fost scoși afară din ceea ce simțurile noastre ne-au hrănit. Am fost scoși afară din aceste lucruri și am devenit părtași naturii divine. „*De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să adăugați la credința voastră fapta* (fapta cu putere); *iar la faptă, cunoștința*”. Apoi sunt enumerate cele șapte virtuți ale Duhului: cunoștința, înfrânarea, răbdarea, evlavia, dragostea de frați și dragostea de oameni. Toate sunt enumerate una după cealaltă, tot ce aparține de natura divină nouă.

Apoi, în vers. 9 este scris: „*Dar cine nu are aceste lucruri este orb, umblă cu ochii închiși și a uitat că a fost curățat de vechile lui păcate*”. Scumpii mei frați și surori, noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu, suntem mulțumitori din inimă că noi acceptăm și primim prin credință și personal putem trăi iertarea, împăcarea, înnoirea, nașterea din nou și tot ce ne-a dăruit Dumnezeu. Numai lui Dumnezeu să-I aducem slava. Totul s-a întâmplat când Domnul nostru a strigat pe crucea Golgotei: „S-a isprăvit!” În acea clipă s-a întâmplat totul. Așa cum am auzit ieri și astăzi, noi am fost răstigniți împreună cu Hristos, am murit împreună cu El, am fost îngropați împreună cu El și tot împreună că El am fost înviați la o viață nouă. Aceasta este o realitate divină. Una după alta: am fost răstigniți împreună cu El, am murit împreună cu El, am fost îngropați împreună cu El, am înviat împreună cu El și deja am fost transpuși împreună cu El în lumea cerească. Aceasta este lucrarea isprăvită a Dumnezeului nostru: răscumpărarea deplină care ne-a fost dăruită nouă, prin har. Și pentru că acum noi am primit harul să credem ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această perioadă de timp, despre aceasta este vorba acum.

Mai spunem acest lucru, așa cum am amintit și ieri seară. Toți au bisericile lor, toți au învățăturile lor, toți au crezurile lor, toți au obiceiurile și datinile lor. O, ce a fost și s-a întâmplat în decursul celor două mii de ani! Biserica a fost formată în împărăția romană, iar apoi, înaintea Reformei au avut loc treziri, una după alta. Scumpii mei frați și surori, dacă ne uităm, din fiecare trezire a ieșit o denominație; și toate aceste denominații au hotărât ce vor crede. Fie acum 500, 400 sau 300 de ani, toți au rămas pe punctul lor de vedere până în ziua de astăzi. Apoi vedem unificarea religiilor.

Mai înainte prietenul meu Hans Keck mi-a arătat o fotografie din Abu Dhabi unde este o moschee islamică a cărei denumire este „Maria, Mama lui Isus”, aceasta în cea mai mare moschee din Abu Dhabi. Toate bisericile, bisericile libere, toate religiile, toți se adună împreună, indiferent ce cred și cum o cred. Apoi, bineînțeles, ei spun: „Noi toți credem în același Dumnezeu”. Dar aceasta nu este așa.

Eu vă spun cu o inimă sinceră. Voi toți știți că eu am predicat și în Indonezia care este cea mai mare țară musulmană de pe pământ. Nu știu ce s-a petrecut în mine acolo în Jakarta, dar de fiecare dată când eu spuneam „Dumnezeu” traducătorul traducea de fiecare dată cu „Allah”. Până s-a umplut paharul, mi-a plesnit gulerul și a trebuit să-i spun: „Ascultă! Spune „Elohim”. Să nu mai spui „Allah”, pentru că Allah nu aparține Bibliei. Allah este în Coran, dar nu în Biblie”. Și spre cinstea lui Dumnezeu pot spune că Dumnezeu a croit o cale spre Universitate unde am făcut cunoștință cu doctorul Lee Toe și am ajuns ca întreaga biblie să fie tipărită din nou. De peste o mie de ori era scris cuvântul „Allah” dar în biblia nouă retipărită este scris doar „Elohim” și nicio singură dată „Allah”. Biblia este în biroul meu. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă.

Exact același lucru îl fac trinitarii. Când ei zic „noi credem în același Dumnezeu în care crede și Israelul”, aceasta nu este așa. Ei cred că din veșnicie Dumnezeu era existent ca Tată, Fiu și Duh Sfânt, ca persoane. Dar biblia vorbește doar de un singur Dumnezeu veșnic. Nu de o trinitate. Aceasta o spunem cu durere. Când am fost în biserica penticostală, la centrul lor principal, acolo era o încăpere în care toți care doreau să meargă la seminarul biblic trebuiau să-și dea datele

personale, și pe prima pagină era scris ca text trinitatea și era amintit Cuvântul din Prov. 8:22: „*Domnul m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui*”, și ei amintesc aceasta în legătură cu Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. În toate bisericile este o înșelăciune. Învățătura trinității și botezul trinitar a continuat să existe până în timpul nostru. Dar apoi Domnul Dumnezeu a trimis pe robul și prorocul Său pe fratele Branham.

Permiteți-mi să spun aceasta pentru că lucrul acesta trebuie să fie spus: toți care sunt botezați în formula trinitară trebuie să se boteze din nou în mod biblic, în Numele Domnului Isus Hristos. Și eu a trebuit s-o fac. În anul 1948 eu am fost botezat în formula trinitară, dar după ce noi am auzit ceea ce a propovăduit fratele Branham din Sfânta Scriptură, noi toți ne-am botezat din nou conform Cuvântului lui Dumnezeu pentru ca blestemul să plece de peste noi și să primim binecuvântarea Dumnezeului atotputernic. Așa este scris aici: „prin făgăduințele nespuse de mari și scumpe pe care Dumnezeu ni le-a dăruit noi să devenim părtași naturii divine”.

Apoi, în 2 Pet. 1:14 este scris: „*căci știu că dezbrăcarea de cortul meu va veni deodată, după cum mi-a arătat (mi-a descoperit) Domnul nostru Isus Hristos*”. În vers. 15 este scris: „*Îmi voi da osteneala, dar, ca, și după moartea mea, să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri*”.

Domnul Dumnezeu i-a folosit pe apostoli ca să scrie pentru ca noi să avem informația divină în legătură cu orice subiect biblic, în legătură cu orice învățătură biblică. Dumnezeu n-a uitat nimic, totul este scris în biblie. Iar noi suntem mulțumitori din inimă pentru aceasta.

Am putea citi mai departe, îndeosebi vers. 17 partea a doua: „*...când din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas, care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.»*”.

Scumpii mei frați și surori, noi toți știm ce este scris în Mat. 3:17 și Mat. 17:5. Dar ceea ce mă mișcă în mod deosebit este ceea ce a putut zice Petru în vers. 18: „*Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt*”. Cei trei ucenici, cei trei apostoli au fost de față când norul supranatural s-a coborât și glasul

puternic a răsunat din cer. Acolo s-au arătat Moise și Ilie, apoi a răsunat un glas puternic, adresându-se Domnului și Răscumpărătorului nostru: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!”*. Noi am auzit și citit de repetate ori acest Cuvânt: *„de El să ascultați!”*. Și știți ce s-a întâmplat după aceea? Petru a vrut să facă trei colibe, dar pe când vorbea el încă și s-a uitat nu mai era nici Moise, nici Ilie, ci numai Isus singur. Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru, că noi n-am rămas la Moise și Ilie, n-am rămas la fratele Branham. Ei ne-au condus la Domnul, și noi nu mai vedem pe nimeni altcineva decât pe Isus Hristos, Domnul nostru, care este în centrul propovăduirii noastre.

Acum încă o dată vers. 20 unde este scris despre bărbații lui Dumnezeu, prorocii. În vers. 19 avem textul: *„Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare”*. Chiar dacă norul supranatural coboară și glasul răsună când se întâmplă ceea ce face Dumnezeu prin har, porunca este: înapoi la Cuvânt, înapoi la Cuvântul profetic! Pentru că pe baza acestor trăiri puternice, ei n-au fost smulși din Cuvânt, ci ei au fost introduși în Cuvânt prin aceste trăiri. *„Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare („pe care îl posedăm” – lb. germ.); la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos...”*.

Sunt convins că noi toți am căpătat trecere înaintea lui Dumnezeu, și prin credință și ascultare noi trăim pregătirea noastră pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos. Citim vers. 20: *„Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură („nu permite o interpretare proprie” – lb. germ.)”*. Este unul dintre cele mai importante versete pe care frații care se referă la fratele Branham trebuie să-l ia la inimă. Nicio prorocie din Scriptură nu ai voie s-o interpretezi, ci ea trebuie văzută în împlinirea ei.

Să cuprindem despre ce este vorba astăzi. Ne întoarcem la Deut. 31. *„Eu voi fi cu tine așa cum am fost cu Moise, Eu te voi ajuta”*. Noi n-am inventat nimic, până în ziua de astăzi noi n-am povestit nicio minciună, tot ceea ce a fost spus a avut loc întocmai așa, așa cum a spus și poruncit Domnul. Acest lucru l-am dat mai departe. La sfârșitul anului va fi ultima adunare. În 2 aprilie 1962, la vârsta de 29 de ani, am

știut eu ceva despre mesaj, de făgăduințe, am știut eu ceva de toate acestea? Am știut eu ceva de planul de mântuire al lui Dumnezeu? Am știut eu că Dumnezeu va trimite un proroc? Eu am fost ca toți ceilalți, am predicat în biserica liberă de atunci. Apoi a sosit această zi în care am primit o însărcinare divină puternică când am auzit cu urechile mele glasul poruncitor și pătrunzător al Domnului. Voi nu știți ce este în legătură cu o astfel de însărcinare. Responsabilitatea pe care o avem acum este că în adunare nu-și are locul nicio învățătură străină, nicio interpretare, nimic și încă o dată nimic. Ci numai Domnul Dumnezeu Își descoperă Cuvântul Lui și nicio interpretare proprie nu mai are loc.

Și acest lucru. Ceea ce a spus Domnul prima dată. Ce habar am avut eu atunci despre o denominație? Atunci aveam 29 de ani, acum am 86 de ani. Dar când Domnul a pronunțat cuvintele poruncitoare: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va sfârși curând. Te voi trimite în alte orașe să propovăduiești Cuvântul Meu”. Am căzut pe partea stângă; zăceam pe covor, lovit de impactul glasului. Apoi m-am putut ridica în picioare, tremuram, am privit spre fereastră și am spus: „Iubite Domn, ei nu mă vor asculta, ei au totul din belșug”. Apoi din nou răspunsul: „Robul Meu, va sosi timpul când te vor asculta. Depozitează hrana pentru că va veni o foamete”. Voi toți cunoașteți aceasta. Dar mai ales ultimele două îndemnuri: „Robul Meu, să nu fondezi nicio adunare locală și să nu publici niciun caiet de cântări căci acesta este semnul unei denominații”.

Să ne uităm și să privim în toate denominațiile. Toți au caietele lor de cântări: metodiștii, adventiștii, penticostalii, baptiștii, luteranii, toți au caietele lor de cântări pentru că ei toți sunt o denominație, o biserică. Dar Domnul Își zidește Biserica Lui, nu una din multele biserici. El Își zidește Biserica Lui. Îi mulțumim Domnului că noi în Krefeld nu suntem un cartier general. Jeffersonville poate este un cartier general, dar noi nu suntem. Noi suntem locul pe care Domnul l-a pregătit, în care Domnul a dat călăuziri să cumpăr terenul de aici și a dat călăuziri cum să se construiască, El a dat călăuziri cum trebuia cumpărată parcela de teren a vecinului. Aici s-au dat călăuziri ca toate aceste lucruri să se întâmple prin voia lui Dumnezeu. Dar nimeni n-are voie să se refere la noi. Toți trebuie să se refere la Domnul Dumnezeu și la Cuvânt. Adevărata propovăduire nu leagă pe predicator cu

oamenii, ci prin propovăduire poporul este adus într-o legătură cu Dumnezeu, cu adevărat într-o legătură cu Dumnezeu.

Noi vedem ce se petrece pe pământ. Așa cum a prevestit Domnul, semne în soare, în lună și în stele, toate se întâmplă și se vor întâmpla până când soarele va lumina de șapte ori mai puternic, atunci când Dumnezeu Își va aduce la încheiere lucrarea cu Israelul. Scumpii mei frați și surori, citim din Cuvântul lui Dumnezeu ce se va întâmpla după aceea: „Și soarele s-a întunecat și luna s-a preschimbat în sânge”. În Cuvântul lui Dumnezeu putem citi totul. Noi suntem foarte mulțumitori că noi le putem da mai departe.

În ceea ce privește trăirile mântuitoare, așa cum am accentuat, a trebuit să amintesc acest lucru. Chiar dacă nu întotdeauna, nu de fiecare dată intrăm în lucrurile personale, dar noi trebuie să indicăm spre trăirile mântuitoare personale. Toate celelalte Domnul le va face și Se va îngriji. Tot ce are de spus bărbaților, bătrânilor, diaconilor, femeilor, copiilor, tot ceea ce este scris, tot ceea ce are El de spus tuturor mai este valabil și astăzi, iar noi o luăm la inimă. Dar însărcinarea noastră este să propovăduim întregul plan de mântuire, întregul sfat al Dumnezeului nostru și să spunem omenirii că Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul.

Așa cum l-a trimis El pe Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos, la fel l-a trimis pe fr. Branham înaintea celei de a doua veniri. Pe cât de sigur Ioan Botezătorul a putut spune celor ce îl ascultau și au dat crezare mesajului său: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”, pe atât de sigur toți care au dat crezare mesajului său au trăit făgăduința și în ziua Cincizecimii au fost între acei trei mii de oameni care au trăit ceea ce s-a întâmplat în Ierusalim, când împlinirea făgăduinței din prorocul Ioel a avut loc: „*În ultimele zile, AȘA VORBEȘTE DUMNEZEU, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură...*”. Și începând din ziua Cincizecimii aceeași făgăduință este dăruită tuturor credincioșilor, până la Efes. 1:13, că noi vom fi pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru că noi am acceptat și primit Cuvântul Adevărului. Pe cât de sigur Ioan Botezătorul a putut spune atunci și ei au primit, pe atât de sigur se va

întâmpla acum. Toți care cred mesajul divin vor avea parte de ultima revărsare a Duhului Sfânt. Dumnezeu ține ceea ce promite, El veghează asupra Cuvântului Său scump și sfânt și ceea ce a spus se întâmplă.

Atunci când fratele Branham a văzut în vedenie lanul de grâu, acolo era neghină, buruiană. Toți se rugau și strigau după ploaie; și ploaia a venit și a căzut atât peste grâu cât și peste neghină. S-o spunem clar și deslușit. Câte botezuri cu Duhul Sfânt au avut loc în întreaga mișcare de trezire carismatică care a avut loc din anul 1946, dar oamenii au mers mai departe pe căile lor proprii, au rămas în învățăturile lor proprii, în trinitate. Toți au rămas în învățătura trinitară. Toți marii evangheliști care au prețuit slujba fratelui Branham toți au rămas unde au fost, unde toți pretindeau că sunt botezați cu Duhul Sfânt, că L-au trăit pe Domnul. Și apoi s-a împlinit: *„ploaia cade peste cei dreπți și peste cei nedreπți și soarele răsare peste buni și răi, și, după roadele lor îi veți recunoaște”*.

Cu biblia înaintea mea, viu este Domnul că eu am văzut lanul de grâu copt la maxim. Direct din prima clipă am văzut că acolo nu era nicio neghină, acolo nu era buruiană, nu era pământ, nu era nimic acolo. Combina care era în stânga mea era acolo și lanul de grâu era înaintea mea, și când am privit acolo nu era nicio neghină. Ploaia târzie pe care noi o așteptăm nu va mai cădea în denotații și nici în adunările carismatice. Ploaia va cădea asupra poporului lui Dumnezeu peste cei chemați afară, curățați și sfințiți. Dumnezeu Își va aduce la încheiere lucrarea de răscumpărare în timpul nostru. Împreună cu Iacov putem spune așa cum este scris în Iac. 5:7, că Domnul va trimite ploaia timpurie și târzie. Noi putem mărturisi împreună cu Petru, că Domnul nu întârzie cu împlinirea făgăduinței, ci are răbdare până când ultimii vor fi chemați. Fie ca și acest sfârșit de săptămână să fi slujit ca toți de pe întregul pământ să fie convinși că noi am propovăduit Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, Evanghelia deplină, din însărcinarea lui Dumnezeu și că în timpul nostru istoria mântuirii ajunge la încheiere, iar noi prin har vom trăi desăvârșirea, ca gloată răscumpărată prin Sânge, sfințiți în Cuvântul adevărului și pecetluiți prin Duhul Sfânt pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Acum la încheiere încă un Cuvânt adresat tuturor acelor care nu sunt botezați biblic. Încă mai este lumină, soarele răsare și avem posibilitatea de a boteza. Puteți și aștepta, dar fie ca toți să folosească posibilitatea să-și dedice viața lor Domnului. Cu adevărat este scris: „*Cel ce crede și se lasă botezat acela va fi mântuit. Cine nu crede și nu se lasă botezat va fi osândit*”. Credința și botezul aparțin împreună. Chiar și Domnul și Răscumpărătorul nostru a spus: „*așa se cade să împlinim toată dreptatea*” (Mat. 3:15). Și astfel El S-a lăsat botezat.

Fie ca și astăzi, ceea ce a fost adus într-un mod simplu să ne miște pe noi toți și să ne devină mare și important, că am găsit legătura cu ceea ce a intenționat Dumnezeu, prin har.

Privitor la decembrie 1965, atunci nu s-a sfârșit totul, ci a început o nouă etapă, iar noi Îi putem mulțumi Domnului din inimă pentru aceasta. Întreaga lume a aflat de ceea ce a făgăduit și a pregătit Dumnezeu poporului Său pentru această perioadă de timp, prin har. Este cea mai importantă perioadă de timp. Decizia pe care o luăm acum o vom lua cu noi în veșnicie. Fie ca toți să primească trecere înaintea lui Dumnezeu, să-Și dedice viața lor Domnului, să primească iertarea și să-I mulțumească Domnului pentru ea. Și cuvintele scrise în Ps. 103 să le avem în fața ochilor: „*El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale*”. Fie ca astăzi să fie dăruite iertarea păcatelor, eliberarea de toate plăcerile, fie ca astăzi vindecarea să aibă loc. Domnul încă mai este același, El salvează, El eliberează, El vindecă. El a venit să-i dezlege pe cei legați și să dăruiască mântuirea celor pierduți.

El Își zidește Biserica Lui. Ca Mire El Își cheamă Mireasa Lui afară. Și toți care au o ureche să audă ceea ce spune Bisericilor Duhul. Toți care au o ureche care ascultă cred și își trăiesc pregătirea lor pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Amin.

Haideti să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului împreună. Noi toți mergem în rugăciune înaintea Feței lui Dumnezeu. Permiteți-mi să întreb: puteți voi crede că Dumnezeu a trimis ultimul mesaj? Amin. Putem crede. Puteți voi crede că fratele Branham a fost un proroc făgăduit? Da, putem crede. Credeți voi că mesajul/hrana a fost depozitată și acum este împărțită? Amin. Așa cum a hotărât Domnul

așa s-a întâmplat totul. Cine este născut din Dumnezeu acela va iubi Cuvântul lui Dumnezeu și îl va crede din inimă.

Îi aducem mulțumire Domnului. Noi am citit din Evrei 4:1, că poporul lui Dumnezeu Îi este pregătită o odihnă. Cel ce încă n-a găsit pacea cu Dumnezeu, cine încă n-a găsit siguranța că păcatele îi sunt iertate și că Domnul v-a acceptat și v-a primit; iubiților, simțiți-vă liberi, noi suntem aici în prezența lui Dumnezeu. Accentuăm ceea ce este scris în Evr. 4:1, ca niciunul din voi să se pomenească rămas în urmă. Acest lucru ne aduce aminte de Mat. 25:10: „*cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa*”. Mai pe urmă au venit cele nechibzuite, acelea care în timpul lor n-au acceptat și n-au primit, care au rămas pe drum/în urmă și n-au mers până la capătul drumului, nu s-au dus cu Domnul, prin credință, până la capăt. De aceea trebuie să accentuăm, este pregătită o odihnă.

Noi suntem pregătiți să ne rugăm pentru toți care doresc să-și dedice viața lor Domnului. Astăzi mă gândesc mai ales la toți tinerii, la toți care doresc să-și dedice viața lor Domnului, care o au o luptă foarte grea la școală, la muncă, în viața de zi cu zi, tinerii o au cel mai greu. Este bine să ne rugăm pentru toți tinerii. Tinerilor vă rog veniți cu toții în față și ne vom ruga împreună.

Dragilor, aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o îndeosebi pentru voi. Noi simțim cu voi, știm prin ceea ce trebuie să treceți și tot ceea ce se învață astăzi în școli, ce se întâmplă la serviciu și în viața de zi cu zi. Luați poziție. Chiar dacă se spun și se fac multe, lăsați-i să facă ce vor. Voi nu sunteți de acord cu ei. Voi L-ați acceptat și L-ați primit pe Domnul. Cu voi și cu noi se împlineste: voi sunteți în această lume, dar nu din această lume. Voi sunteți răscumparați, sunteți copii ai lui Dumnezeu, voi nu sunteți fii ai oamenilor, ci în credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită, din copii ai oamenilor Domnul a făcut din voi copii ai lui Dumnezeu. Făgăduința a fost: voi care nu sunteți poporul Meu veți fi numiți fii ai Dumnezeului Celui viu. Aceasta este descoperirea directă a lui Dumnezeu în Fiul. Pentru ca în Fiul lui Dumnezeu noi să primim înfierea ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, pentru ca El să fie întâiul născut dintre mulți frați.

Dragilor, dacă luăm împreună toate aceste versete biblice vedem ce lucruri mari a făcut Dumnezeu. Din inimă Îi aducem cinstea și lauda. Voi L-ați acceptat și primit pe Domnul din inimă, iar acum noi toți vom exprima o rugăciune de dedicare. Sunt unii care doresc să se boteze? Da? Un frate, doi... Bine, la sfârșit putem merge la botez.

Doamne Dumnezeule atotputernic, noi ne aflăm adunați în prezența Ta, noi am auzit prețiosul Tău Cuvânt și prin credință l-am primit. Din toată inima Te rog dăruiește tuturor tinerilor har în viața de zi cu zi ca să biruiască, să mențină legătura cu Tine, și dacă undeva s-a întâmplat ceva atunci ei să se întoarcă înapoi la Tine, pentru că Sângele mai este pe scaunului harului, pe capacul chivotului legământului, încă Domnul și Răscumpărătorul nostru este Mare Preot care a intrat în Locul preasfânt ceresc cu însuși Sângele Său. Fiți dedicați Domnului Dumnezeu după duh, trup și suflet. Fie ca viața voastră să fie găsită în voia lui Dumnezeu, fie ca în această zi să aibă loc o dedicare în prezența Dumnezeului atotputernic. Fiți dedicați Domnului Dumnezeu ca gloată răscumpărată prin Sânge. Neprihăniți prin credință în lucrarea isprăvită de pe crucea Golgotei. Voi ați primit har și puteți intra în odihna lui Dumnezeu. Fiți binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului atotputernic.

Acum ne rugăm pentru întreaga adunare. Mare Dumnezeu, timpul trece repede, anul se sfârșește, timpul harului este pe sfârșite. Doamne, cheamă-i afară pe ultimii, ai milă și dăruiește har poporului Tău. Fie ca toți cei ce sunt din Dumnezeu să audă glasul Tău și să Te urmeze prin credință. Fiți dedicați Domnului Dumnezeu pentru timp și veșnicie, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Laude și mulțumiri Îi aducem Domnului. Acum ajungem încet la încheiere. Fie ca credinciosul Domn să isprăvească lucrarea pe care El a început-o în viețile noastre pentru ziua glorioasă a revenirii Sale glorioase. S-o mai spunem o dată. Rugați-L pe Domnul, fiecare pentru el personal, și spuneți așa: „Iubite Domn, lasă-mă să fiu gata pentru răpire. Eu doresc să am parte de revenirea Ta când îi vei lua pe ai Tăi Acasă”. Și mai spuneți următoarele: „Eu nu doresc să fiu dintre aceia care au rămas în urmă”. Spuneți-o Domnului din adâncul inimii voastre și veți vedea că Domnul ascultă rugăciunea.

(Fr. Claudio Miskys și fr. Oleg urmează să facă o călătorie în Brazilia și fr. Frank împreună cu adunarea se roagă pentru ei).

Doamne atotputernicule Dumnezeu, dăruiește har în această călătorie, fii cu frații noștri, binecuvântează-i, folosește-i și lasă-i să fie o binecuvântare. Îți mulțumim pentru aceasta în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Acum toți care doresc să se boteze să vină în față. Dragilor, voi v-ați dedicat viețile voastre Domnului. Este frumos că vă veți boteza, veți încheia legământul unui cuget curat cu Dumnezeu. În credința deplină voi ați murit împreună cu Hristos, și voi puteți spune: „Acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește viața Lui prin mine”.

Doamne Dumnezeule atotputernic, binecuvântează actul de botez, binecuvântează întreaga gloată răscumpărată prin Sânge, binecuvântează pe întregul pământ. Împreună Îți mulțumim și pentru acest sfârșit de săptămână, Îți mulțumim că Cuvântul Tău nu se întoarce gol înapoi, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis. Iubite Domn, ridică-Ți Fața Ta peste noi toți și dă-ne pacea Ta. Fie ca nimeni să nu lase să treacă pe lângă el acest sfârșit de săptămână. Fie ca toți să fie salvați, mântuiți, vindecați, eliberați. Fie ca toți să fie binecuvântați în Numele sfânt al lui Isus. Binecuvântează-i pe frații noștri când vor face călătoria în Brazilia. Binecuvântează-i pe toți frații care slujesc cu Cuvântul, care împart hrana duhovnicească, binecuvântează în toate țările, limbile și națiunile. Ție, singurului Dumnezeu atotputernic Îți spunem mulțumesc pentru tot, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.